

Verordnungsblatt für das Generalgouvernement

Dziennik Rozporządzeń
dla Generalnego Gubernatorstwa

1941

Ausgegeben zu Krakau, den 3. September 1941
Wydano w Krakau (Krakowie), dnia 3 września 1941 r.

Nr. 79

Tag dzień	Inhalt / Treść	Seite strona
22. 8. 41	Anordnung Nr. 8 der Saatgutstelle des Generalgouvernements über die Preisfestsetzung für Saatgetreide, Saatölf Früchte und Saathülsenfrüchte	505
	Zarządzenie Nr. 8 Urzędu Zasiwów Generalnego Gubernatorstwa o ustaleniu cen za zboże siewne, nasiona oleiste i nasiona strączkowe	505

Anordnung Nr. 8

der Saatgutstelle des Generalgouvernements
über die Preisfestsetzung für Saatgetreide,
Saatölf Früchte und Saathülsenfrüchte.

Vom 22. August 1941.

Auf Grund der Zehnten Durchführungsvorschrift zur Verordnung vom 23. November 1939 über die Ernährungs- und Landwirtschaft im Generalgouvernement vom 6. März 1940 (VBIGG. II S. 163) ordne ich mit Zustimmung des Leiters der Hauptabteilung Ernährung und Landwirtschaft und des Leiters des Amtes für Preisbildung in der Regierung des Generalgouvernements folgendes an:

§ 1

Für die Aufnahme und Veräußerung von Handlssaatgut, das heißt von Saatgut, das nicht durch ein amtliches Verfahren mittels Feldbesichtigung geprüft wurde, muß die nach § 5 der Anordnung Nr. 2 der Saatgutstelle des Generalgouvernements über die Bewirtschaftung von Saatgut vom 3. Juni 1940 (VBIGG. II S. 335) erforderliche Genehmigung der Saatgutstelle für jede einzelne Partie eingeholt werden.

§ 2

(1) Die im § 7 der Anordnung Nr. 2 der Saatgutstelle des Generalgouvernements über die Bewirtschaftung von Saatgut vom 3. Juni 1940 (VBIGG. II S. 335) geregelte Anbieterspflicht für den Samenertrag bestimmter Kulturpflanzen wird ausgedehnt auf den Samenertrag des Sommer-saatgutes

1. der Getreidearten:

Mais, Hirse und Buchweizen sowie Hafer, soweit er für Industriezwecke, und Gerste, soweit sie für Industrie- und Brauzwecke geeignet ist, und die beiden letzteren unter Zah-

Zarządzenie Nr. 8

Urzędu Zasiwów Generalnego Gubernatorstwa
o ustaleniu cen za zboże siewne, nasiona oleiste
i nasiona strączkowe.

Z dnia 22 sierpnia 1941 r.

Na podstawie dziesiątego postanowienia wykonawczego do rozporządzenia z dnia 23 listopada 1939 r. o gospodarce wyżywienia i rolnictwie w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 6 marca 1940 r. (Dz. Rozp. GG. II str. 163) zarządzam za zgodą Kierownika Głównego Wydziału Wyżywienia i Rolnictwa oraz Kierownika Urzędu dla Kształtowania Cen w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa co następuje:

§ 1

Do przyjmowania i zbytu zasiewów handlowych, to znaczy zasiewów, które w drodze postępowania urzędowego za pomocą inspekcji polowej nie były badane, należy dla każdej poszczególnej partii uzyskać wymagane w myśl § 5 zarządzenia Nr. 2 Urzędu Zasiwów Generalnego Gubernatorstwa o gospodarowaniu zasiewami z dnia 3 czerwca 1940 r. (Dz. Rozp. GG. II str. 335) zezwolenie Urzędu Zasiwów.

§ 2

(1) Unormowany w § 7 zarządzenia Nr. 2 Urzędu Zasiwów Generalnego Gubernatorstwa o gospodarowaniu zasiewami z dnia 3 czerwca 1940 r. (Dz. Rozp. GG. II str. 335) obowiązek zaofiarowania plonu nasion określonych roślin uprawnych rozszerza się na plon nasion zasiewów letnich

1. rodzajów zbóż:

kukurydza, proso i tatarka jako też owies, o ile nadaje się on do celów przemysłowych, oraz jęczmień, o ile nadaje się on do celów przemysłowych i browarniczych, a te dwa

lung der hierfür vorgesehenen Zuschläge gehandelt werden,

2. der Ölfrüchte:

Lein, Sommerraps und Sommerrüben.

Für die Winterform von Raps und Rüben verbleibt es bei der Anwendung des § 7 der Anordnung Nr. 2 der Saatgutstelle des Generalgouvernements.

(2) Wer Partien der nach Abs. 1 anbietungspflichtigen Samenerträge vom Erzeuger aufnimmt, hat sie der Saatgutstelle oder den von ihr ermächtigten Stellen bemustert anzubieten. Der Verkauf oder Tausch vom Erzeuger zum Erzeuger wird von diesen Bestimmungen nicht betroffen.

(3) Die Saatgutstelle kann die ihr angebotene Ware freigeben oder erwerben. Die Freigabe kann unter Bedingungen oder Auflagen insbesondere mit der Weisung erfolgen, daß der Samenertrag einer von der Saatgutstelle benannten Stelle anzubieten ist.

(4) Die Saatgutstelle kann bestimmen, von welcher Mindestmenge an eine Freistellung von der Anbietungspflicht erfolgt. Sie bestimmt weiter, welche Partien gesondert zu lagern und von welchen Mengen Durchschnittspartien herzustellen sind.

(5) Die Saatgutstelle kann ihre Rechte übertragen und zur schnelleren Abwicklung der Erfassung in den Distrikten und Kreisen Vertreter ernennen und abberufen.

(6) Die Anbietungspflichtigen sind verpflichtet, den Samenertrag bis zur Entscheidung über die Annahme des Angebotes oder den Verzicht auf Abnahme als Saatgut durch die Saatgutstelle oder deren Beauftragten ordnungsgemäß nach den ergangenen Weisungen zu lagern und pfleglich zu behandeln.

(7) Samenertrag, dessen Übernahme als Saatgut abgelehnt wurde, ist nach der Anordnung über die Getreide- und Futtermittelwirtschaft im Wirtschaftsjahr 1941/42 vom 17. Juli 1941 (V.B.I.G.G. S. 419) und den Vorschriften der Landwirtschaftlichen Zentralstelle zu verwenden.

§ 3

(1) Für Saatgut von Getreide und Ölsaaten aller Arten und Anbaustufen werden die aus der Anlage 1 ersichtlichen Verbraucherhöchstpreise festgesetzt. Für Saatgut von Hülsenfrüchten werden die aus der Anlage 2 ersichtlichen Erzeuger- und Verbraucherhöchstpreise festgesetzt.

Anlage 1 und 2 S. 509 und 510.

(2) Die Preise verstehen sich für plombiertes Saatgut inländischer Erzeugung, in der Qualität entsprechend den durch die Saatgutstelle herausgegebenen Normen, je 100 kg ab Erzeugerstation ohne Sack.

(3) Der Verbraucherhöchstpreis gilt für anerkanntes Saatgut, soweit es im Sinne der Anordnung Nr. 1 der Saatgutstelle des Generalgouvernements über die Grundregel für die Anerkennung landwirtschaftlicher Saaten vom 31. Mai 1940 (V.B.I.G.G. II S. 327) geprüft wurde.

(4) Der Verbraucherhöchstpreis für zugelassenes Handelssaatgut gilt für Partien, die aus inländischer Erzeugung unter Einhaltung der durch die Saatgutstelle geforderten Normen gemäß § 1 dieser Anordnung zugelassen wurden.

ostatnie sprzedawane są za zapłatą przewidywanych za to dopłat,

2. płodów oleistych:

len, rzepak letni, rzepik letni.

Dla odmiany zimowej rzepaku i rzepika stosuje się nadal § 7 zarządzenia Nr. 2 Urzędu Zasiwów Generalnego Gubernatorstwa.

(2) Kto przejmuje od producenta partie plonów letnich, podlegających obowiązkowi do zaofiarowania według ust. 1, winien zaofiarować je przy dołączeniu prób Urzędowi Zasiwów lub placówkom przez niego upoważnionym. Postanowienia te nie dotyczą sprzedaży lub zamiany z rąk producenta do rąk producenta.

(3) Urząd Zasiwów może sobie zaofiarowany towar zwolnić lub nabyć. Zwolnienie może nastąpić pod warunkami lub z nałożeniem zleceń, w szczególności z poleceniem zaofiarowania plonu nasion placówce, wymienionej przez Urząd Zasiwów.

(4) Urząd Zasiwów może określić, od jakiej najmniejszej ilości począwszy następuje zwolnienie od obowiązku zaofiarowania. Ustala on ponad to, które partie należy oddzielnie magazynować i z jakich ilości należy wytwarzać partie przeciętne.

(5) Urząd Zasiwów może swe prawa przenieść i celem szybszego przeprowadzenia ujęcia w okręgach i powiatach, mianować i odwoływać zastępców.

(6) Osoby obowiązane do zaofiarowania są zobowiązane do prawidłowego magazynowania i troskliwego pielęgnowania plonu nasion w myśl wydanych wskazówek, aż do wydania przez Urząd Zasiwów lub jego pełnomocnika decyzji o przyjęciu oferty, względnie o zrzeczeniu się przyjęcia jako zasiwów.

(7) Z plonem nasion, którego przyjęcia jako zasiwów odmówiono, należy postąpić według zarządzenia o gospodarce zbożem i paszą w roku gospodarczym 1941/42 z dnia 17 lipca 1941 r. (Dz. Rozp. GG. str. 419) i przepisów Centralnego Urzędu Rolniczego.

§ 3

(1) Dla zasiwów zbóż i płodów oleistych wszelkich rodzajów i stopni uprawy ustala się maksymalne ceny konsumpcyjne, uwidocznione w załączniku 1. Dla zasiwów płodów strączkowych ustala się maksymalne ceny dla producentów i maksymalne ceny konsumpcyjne, uwidocznione w załączniku 2.

Załącznik 1 i 2 str. 509 i 510.

(2) Ceny rozumieją się za zaplombowane zasiewy produkcji krajowej w jakości odpowiadającej normom, wydanym przez Urząd Zasiwów, za każde 100 kg loco stacja producenta bez worka.

(3) Maksymalna cena konsumpcyjna obowiązuje za zasiewy kwalifikowane, o ile je zbadano w myśl zarządzenia Nr. 1 Urzędu Zasiwów Generalnego Gubernatorstwa o zasadniczych normach kwalifikowania zasiewów rolniczych z dnia 31 maja 1940 r. (Dz. Rozp. GG. II str. 327).

(4) Maksymalna cena konsumpcyjna za dopuszczone zasiewy handlowe obowiązuje dla partii, które w myśl § 1 niniejszego zarządzenia dopuszczone zostały z produkcji krajowej przy zachowaniu norm, wymaganych przez Urząd Zasiwów.

(5) Dem Verbraucherhöchstpreis dürfen bei anerkanntem Saatgut und Handelssaatgut tatsächlich entstandene, angemessene Frachtkosten sowie die Selbstkosten für Säcke zugerechnet werden; sie müssen jedoch gesondert ausgewiesen werden.

(6) Bei Getreide dürfen Kleinmengenzuschläge nicht erhoben werden. Bei Ölsaaten (ausgenommen Raps und Rübsen in der Winter- und Sommerform) und Feldhülsenfrüchten sind Kleinmengenzuschläge nur bei Abgabe unter 50 kg in handelsüblicher Höhe statthaft. Diese bemißt sich nach dem Umfange der durch die Aufteilung der Ware in Mengen unter 50 kg entstandenen Mehraufwendungen.

§ 4

Für Partien von Handelssaatgut, die von staatlichen Stellen zum Zwecke einer Saatgutreserve aufgenommen wurden, dürfen bei der Abgabe die gesamten Überlagerungskosten dem Verbraucherhöchstpreis zugeschlagen werden; sie sind jedoch bei der Rechnerteilung gesondert auszuweisen.

§ 5

(1) Der Verkauf von anerkanntem Saatgut und zugelassenem Handelssaatgut inländischer Erzeugung der in den Anlagen 1 und 2 genannten Saatgutarten muß durch „Schlußschein“ bestätigt werden. Zur Ausstellung der Schlußscheine ist derjenige Erzeuger oder Verteiler verpflichtet, der das ihm anerkannte Saatgut oder das ihm zugelassene Handelssaatgut in den Verkehr bringt. Beim Verkauf von Mengen unter 10 kg ist ein Schlußschein nicht erforderlich.

(2) Als Schlußscheine im Sinne dieser Anordnung gelten neben den von der Saatgutstelle des Generalgouvernements herausgegebenen Formularen die Ablieferungsbescheinigungen oder Prämienscheine der durch die Regierung eingesetzten Bewirtschaftungsstellen für Konsumware. Die Ausfertigung hat mit dem ausdrücklichen Vermerk, daß es sich um Saatgut handelt, zu erfolgen. Saatgutart, Menge und dem Erzeuger bezahlter Preis muß aus dem Schlußschein einwandfrei hervorgehen.

§ 6

Die Preise für Gemenge aus verschiedenen Hülsenfrüchten oder Hülsenfrüchten mit Getreide richten sich nach den Mischungsverhältnissen unter Zugrundelegung der für die Hauptbestandteile jeweils maßgebenden Preise und des landwirtschaftlichen Nutzungswertes der entsprechenden Ersatzfrucht. Sie dürfen den Verbraucherhöchstpreis dieser Ersatzfrucht nicht überschreiten.

§ 7

(1) Die Preise gelten einheitlich während des ganzen Wirtschaftsjahres.

(2) Saatgut, das die festgesetzten Normen nicht erreicht, darf nur unter Angabe der Analysen angeboten werden, sofern eine Verwendung durch die Saatgutstelle durch Sondergenehmigung zugelassen wurde.

§ 8

Für Saatgut, das aus dem Gebiet des Deutschen Reiches eingeführt wird, werden die Verbraucherpreise jeweils durch die Saatgutstelle mit Zustimmung des Amtes für Preisbildung in der Regierung des Generalgouvernements festgesetzt.

(5) Do maksymalnej ceny konsumpcyjnej wolno przy kwalifikowanych zasiewach i zasiewach handlowych doliczać faktycznie powstałe odpowiednie koszty przesyłki, jak również koszty własne za worki; te jednak muszą być udowodnione oddzielnie.

(6) Przy zbożu nie wolno pobierać dopłat za ilości drobne. Przy płodach oleistych (z wyjątkiem rzepaku i rzepika w odmianie zimowej i letniej) i przy polnych płodach strączkowych dozwolone są dopłaty za ilości drobne tylko przy sprzedaży poniżej 50 kg w wysokości przyjętej zwyczajem handlowym. Wymierza się ją podług rozmiaru kosztów wzmogzonych, powstałych skutkiem rozdziału towaru na ilości poniżej 50 kg.

§ 4

Za partie zasiewów handlowych, które pobrane zostały przez urzędy państwowe celem utworzenia rezerwy zasiewów, wolno przy oddaniu doliczać do maksymalnej ceny konsumpcyjnej wszelkie koszty magazynowania; należy je jednak przy wystawieniu rachunku udowodnić oddzielnie.

§ 5

(1) Sprzedaż kwalifikowanych zasiewów i dopuszczonych zasiewów handlowych produkcji krajowej wymienionych w załączniku 1 i 2 rodzajów zasiewów musi być potwierdzona pisemnym poświadczeniem nabycia (Schlußschein). Do wystawienia pisemnych poświadczeń nabycia obowiązany jest ten producent lub rozdzielca, który puszcza w obrót zakwalifikowane mu zasiewy lub dopuszczone mu zasiewy handlowe. Przy sprzedaży ilości poniżej 10 kg pisemne poświadczenie nabycia nie jest wymagane.

(2) Za pisemne poświadczenie nabycia w myśl niniejszego zarządzenia uważa się prócz formularzy, wydawanych przez Urząd Zasiewów Generalnego Gubernatorstwa, zaświadczenia dostawy lub poświadczenia premiowe Urzędów gospodarowania dla towarów konsumpcyjnych, ustanowionych przez Rząd. Wystawienie winno być dokonane z wyraźnym zaznaczeniem, że chodzi o zasiewy. Rodzaj zasiewów, ilość i cena zapłacona producentowi, muszą bezsprzecznie wynikać z pisemnego poświadczenia nabycia.

§ 6

Ceny za mieszankę z rozmaitych płodów strączkowych lub płodów strączkowych ze zbożem stosuje się według proporcji składników mieszanki, biorąc za podstawę ceny każdorazowo miarodajne dla głównych części składowych i rolniczą wartość użytkową odpowiedniego płodu zastępczego. Nie powinny one przekraczać maksymalnej ceny konsumpcyjnej tego płodu zastępczego.

§ 7

(1) Ceny obowiązują jednolicie w ciągu całego roku gospodarczego.

(2) Zasiewy, które nie osiągnęły norm ustalonych, wolno ofiarować tylko wraz z podaniem analiz, o ile użycie dopuszczone zostało przez Urząd Zasiewów drogą specjalnego pozwolenia.

§ 8

Dla zasiewów, przywiezionych z obszaru Rzeszy, ceny konsumpcyjne ustala każdorazowo Urząd Zasiewów za zgodą Urzędu dla Kształtowania Cen w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa.

§ 9

Für anerkannte Landsorten, soweit sie ausdrücklich durch die Saatgutstelle nach der Anordnung Nr. 1 der Saatgutstelle des Generalgouvernements über die Grundregel für die Anerkennung landwirtschaftlicher Saaten vom 31. Mai 1940 (VBIGG. II S. 327) zugelassen sind, gelten die Preisvorschriften der Hochzucht- und Vermehrungssaat (vgl. Anlage 1 und 2).

§ 10

Der Tausch von anerkanntem Saatgut gegen Konsumware ist gestattet mit der Maßgabe, daß für

- 1 dz anerkanntes Saatgut bis zu 1,3 dz Konsumware,
 - 1 dz Hochzucht- oder Vermehrungssaatgut bis zu 1,5 dz Konsumware
- gefordert und geliefert wird.

§ 11

(1) Diese Anordnung tritt am Tage der Verkündung in Kraft. Sie gilt nicht für den Distrikt Galizien.

(2) Gleichzeitig treten außer Kraft:

1. der Abschnitt III des § 1 der Anordnung Nr. 5 des Saatgutkommissars über die Preise für Klee, Grassämereien und Futterleguminosen vom 14. Februar 1940 (VBIGG. II S. 95),
2. die Anordnung Nr. 8 des Saatgutkommissars über Verbraucherhöchstpreise und Wertigenschaften für Handelssaatgut von Getreide vom 2. März 1940 (VBIGG. II S. 143),
3. die Anordnung Nr. 9 des Saatgutkommissars über die Preise für Handelssaatgut von Raps und anderen Kulturarten vom 5. März 1940 (VBIGG. II S. 160),
4. die Anordnung Nr. 3 der Saatgutstelle des Generalgouvernements über die Preisfestsetzung für Herbstsaaten vom 15. August 1940 (VBIGG. II S. 427),
5. die Abschnitte I, II und V des § 2 Abs. 1 der Anordnung Nr. 4 der Saatgutstelle des Generalgouvernements über die Preisfestsetzung für Frühjahrssaaten vom 27. Januar 1941 (VBIGG. S. 12).

(3) In der Anordnung Nr. 4 der Saatgutstelle des Generalgouvernements über die Preisfestsetzung für Frühjahrssaaten vom 27. Januar 1941 (VBIGG. S. 12) sind zu streichen:

1. im § 2 Abs. 3 Satz 1 die Worte „Getreide und“;
2. im § 2 Abs. 3 Satz 2 die Worte „Ölsaaten (ausgenommen Raps und Rübsen)“ und die Worte „und Feldhülsenfrüchte“;
3. im § 3 Abs. 1 die Worte „Getreide, Raps und anderen Kulturarten“.

Krakau, den 22. August 1941.

Der Vorsitzende
der Saatgutstelle des Generalgouvernements
In Vertretung
Dr. Westphal

§ 9

Za kwalifikowane odmiany krajowe, o ile zostały wyraźnie dopuszczone przez Urząd Zasiwów w myśl zarządzenia Nr. 1 Urzędu Zasiwów Generalnego Gubernatorstwa o zasadniczych normach kwalifikowania zasiewów rolniczych z dnia 31 maja 1940 r. (Dz. Rozp. GG. II str. 327), obowiązują przepisy o cenach za zasiewy oryginalne i do rozmnażania (por. załącznik 1 i 2).

§ 10

Zamiana zasiewów kwalifikowanych na towar konsumpcyjny jest dozwolona z tym, że żąda i dostarcza się za

- 100 kg kwalifikowanego zasiewu do 130 kg towaru konsumpcyjnego,
- 100 kg zasiewu oryginalnego lub do rozmnażania do 150 kg towaru konsumpcyjnego.

§ 11

(1) Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Nie obowiązuje ono dla Okręgu Galizien (Galicja).

(2) Równocześnie tracą moc obowiązującą:

1. Rozdział III w § 1 zarządzenia Nr. 5 Komisarza Zasiwów o cenach za nasiona koniczyny i traw oraz pastewnych roślin strączkowych z dnia 14 lutego 1940 r. (Dz. Rozp. GG. II str. 95),
2. zarządzenie Nr. 8 Komisarza Zasiwów o maksymalnych cenach konsumpcyjnych i właściwościach wartościowych dla handlowych nasion siewnych zbóż z dnia 2 marca 1940 r. (Dz. Rozp. GG. II str. 143),
3. zarządzenie Nr. 9 Komisarza Zasiwów o cenach na handlowe zasiewy rzepaku i innych rodzajów uprawy z dnia 5 marca 1940 r. (Dz. Rozp. GG. II str. 160),
4. zarządzenie Nr. 3 Urzędu Zasiwów Generalnego Gubernatorstwa o ustaleniu cen za zasiewy jesienne z dnia 15 sierpnia 1940 r. (Dz. Rozp. GG. II str. 427),
5. Rozdziały I, II i V w § 2 ust. 1 zarządzenia Nr. 4 Urzędu Zasiwów Generalnego Gubernatorstwa o ustaleniu cen za zasiewy wiosenne z dnia 27 stycznia 1941 r. (Dz. Rozp. GG. str. 12).

(3) W zarządzeniu Nr. 4 Urzędu Zasiwów Generalnego Gubernatorstwa o ustaleniu cen za zasiewy wiosenne z dnia 27 stycznia 1941 r. (Dz. Rozp. GG. str. 12) należy skreślić:

1. w § 2 ust. 3 zdanie 1 słowa „zbożu lub“;
2. w § 2 ust. 3 zdanie 2 słowa „zasiewów olejnych (z wyjątkiem rzepika i rzepaka)“ oraz słowa „i polnych owocach strączkowych“;
3. w § 3 ust. 1 słowa „zboża, rzepaka i innych rodzajów kultury“.

Krakau (Kraków), dnia 22 sierpnia 1941 r.

Przewodniczący
Urzędu Zasiwów Generalnego Gubernatorstwa
W zastępstwie
Dr. Westphal

Anlage 1

gemäß § 3 Abs. 1 der Anordnung Nr. 8 der Saatgutstelle des Generalgouvernements über die Preisfestsetzung für Saatgetreide usw. vom 22. August 1941 (VBiGG. S. 505).

	Hochzucht und Vermehrungssaat Zloty	Anerkannter Nachbau Zloty	Handelssaat Zloty
I. Wintergetreide:			
Roggen	54,—	45,—	41,—
Weizen	63,—	52,—	45,—
Gerste	54,—	45,—	41,—
II. Sommergetreide:			
Sommerroggen	54,—	45,—	41,—
Sommerweizen	63,—	52,—	45,—
Gerste	61,—	50,—	46,—
Hafer	58,—	46,—	43,—
Mais	58,—	46,—	43,—
Buchweizen	60,—	50,—	45,—
Hirse	75,—	60,—	56,—
III. Ölsaaten:			
Raps und Rübsen	143,—	110,—	100,—
Lein	140,—	115,—	95,—
Hanf	107,—	88,—	80,—
Mohn	260,—	192,—	174,—
Senf	196,—	153,—	135,—

Załącznik 1

według § 3 ust. 1 zarządzenia Nr. 8 Urzędu Zasiwów Generalnego Gubernatorstwa o ustaleniu cen za zboże siewne itd. z dnia 22 sierpnia 1941 r. (Dz. Rozp. GG. str. 505).

	Zasiewy oryginalne i do rozmnażania złoty	Kwalifikowane zasiewy dalsze złoty	Zasiewy handlowe złoty
I. Ozimina:			
żyto	54,—	45,—	41,—
pszenica	63,—	52,—	45,—
jęczmień	54,—	45,—	41,—
II. Zboże jare:			
żyto jare	54,—	45,—	41,—
pszenica jara	63,—	52,—	45,—
jęczmień	61,—	50,—	46,—
owies	58,—	46,—	43,—
kukurydza	58,—	46,—	43,—
gryka	60,—	50,—	45,—
proso	75,—	60,—	56,—
III. Płody oleiste:			
rzepak i rzepik	143,—	110,—	100,—
len	140,—	115,—	95,—
konopie	107,—	88,—	80,—
mak	260,—	192,—	174,—
gorczyca	196,—	153,—	135,—

Anlage 2

gemäß § 3 Abs. 1 der Anordnung Nr. 8 der Saatgutstelle des Generalgouvernements über die Preisfestsetzung für Saatgetreide usw. vom 22. August 1941 (VBIGG. S. 505).

	Hochzucht und Vermehrungssaat		Anerkannter Nachbau		Handelssaat	
	Erzeugerhöchst- preis	Verbraucher- höchstpreis	Erzeugerhöchst- preis	Verbraucher- höchstpreis	Erzeugerhöchst- preis	Verbraucher- höchstpreis
	Zloty	Zloty	Zloty	Zloty	Zloty	Zloty
Speiseerbsen, gelbe Viktoria	98,—	120,—	84,—	104,—	75,—	91,—
Speiseerbsen, grüne	80,—	101,—	69,—	87,—	60,—	76,—
Speisebohnen, weiße	95,—	117,—	78,—	91,—	65,—	78,—
Speisebohnen, bunte	75,—	92,—	63,—	76,—	50,—	62,—
Futtererbsen, graue u. bunte	64,—	78,—	55,—	71,—	48,—	62,—
Pferdebohnen	66,—	80,—	50,—	64,—	45,—	57,—
Peluschken	58,—	72,—	48,—	62,—	42,—	54,—
Sommerwicken	66,—	80,—	50,—	64,—	45,—	57,—
Winterwicken	169,—	190,—	130,—	146,—	108,—	126,—
Bittere Lupinen, gelbe und blaue	52,—	64,—	42,—	52,—	35,—	43,—
Lupinen, bitterstofffreie	60,—	75,—	55,—	70,—	48,—	61,—
Linzen	—	—	—	—	65,—	78,—

Załącznik 2

według § 3 ust. 1 zarządzenia Nr. 8 Urzędu Zasiwów Generalnego Gubernatorstwa o ustaleniu cen za zboże siewne itd. z dnia 22 sierpnia 1941 r. (Dz. Rozp. GG. str. 505).

	Zasiewy oryginalne i do rozmnażania		Kwalifikowane zasiewy dalsze		Zasiewy handlowe	
	Cena maksymalna dla producenta	Maksymalna cena konsum- cyjna	Cena maksymalna dla producenta	Maksymalna cena konsum- cyjna	Cena maksymalna dla producenta	Maksymalna cena konsum- cyjna
	złotych	złotych	złotych	złotych	złotych	złotych
groch jadalny, żółty Viktoria	98,—	120,—	84,—	104,—	75,—	91,—
groch jadalny, zielony	80,—	101,—	69,—	87,—	60,—	76,—
fasola jadalna, biała	95,—	117,—	78,—	91,—	65,—	78,—
fasola jadalna, pstra	75,—	92,—	63,—	76,—	50,—	62,—
groch pastewny, szary i pstry	64,—	78,—	55,—	71,—	48,—	62,—
bobik	66,—	80,—	50,—	64,—	45,—	57,—
peluszka	58,—	72,—	48,—	62,—	42,—	54,—
wyka letnia	66,—	80,—	50,—	64,—	45,—	57,—
wyka zimowa	169,—	190,—	130,—	146,—	108,—	126,—
gorzkie łubiny, żółte i niebieskie	52,—	64,—	42,—	52,—	35,—	43,—
łubiny bez goryczki	60,—	75,—	55,—	70,—	48,—	61,—
soczewica	—	—	—	—	65,—	78,—